

PRVNÍ JEDNÁNÍ
SCÉNA 12.

Kancelář Franka Crawleye.

Fank Crawley sedí u psacího stolu. Vstupuje Ich s lístkem v ruce.

**PÍSEŇ Č. 18: EHRlichkeit UND VETRAUEN – S DŮVĚROU VE DVOU
 KRÁČÍŠ**

Ich: Neruším, Franku?

Frank Crawley: Samozřejmě, že nerušíte, paní De Winterová. Vy v žádném případě.

Ich: Přicházím kvůli tomu maskarnímu bálu. Chtěl jste, abych vám dodala seznam svých hostů.

Frank Crawley: Ano, samozřejmě. Ó, jen jedna adresa? Paní Edith van Hopperová. Pátá Avenue. Dobrá. Pozvánka odejde ještě dnes. Mohu pro vás ještě něco udělat?

Ich: Ne, děkuji... Ačkoliv, ano. Před několika dny jsem byla tam v zátocě u přístavního domu.

Frank Crawley: Takže jste tam určitě potkala Bena. Ten se tam dole na pláži potuluje pořád. Ale nemusíte se ho vůbec bát.

Ich: Ano, poznala jsem hned, že je neškodný. Ale Maxim byl úplně zběsilý, když mě tam dole uviděl. A já vůbec nechápu proč.

Frank Crawley: Ten přístavní domek, to bylo její hnízdečko.

Ich: Chcete říct: hnízdečko Rebeccy de Winterové?

Frank Crawley: Ano, nechala si to tam zařídit. Dokonce v něm často i přespávala.

Ich: A ještě něco. V zálivu plave taková bóje.

Frank Crawley: Tam kotvila loď, na které se oné noci utopila. Teprve po třech měsících byla objevena její mrtvola. Čtyřicet mil odtud na pobřeží u Edgecombe. Maxim ji pak musel identifikovat.

Ich: Prosím, vyprávějte mi o ní. Byla Rebecca skutečně tak krásná?

Frank Crawley: Byla to nejkrásnější žena, jakou jsem kdy spatřil.

Ich: To ale tvrdí všichni. A šarmantní, inteligentní, a oduševnělá také. Proti ní jsem úplná nula. V každém ohledu.

Frank Crawley: To není pravda. Jste jen úplně jiná, paní de Winterová. A není vaším úkolem snažit se být takovou, jaká byla ona. Měla byste nám ale pomoci, aby na ni Max zapomněl.

1.12b EHRlichKEIT UND VERTRAUEN

1. Akt / Szene 12

Crawleys Büro

"ICH"

q = 105

Nevím, jestli se mi to podaří.

FRANK

3

6

9

12

12

zi' CIT ZA PRAZD-NOU: NAD-HE-ROU NEJ-SOU

15

15

O-PO-ROU ČI HRA-ZÍ O DŘÍ-ZEN MU-ŽE JEN O-BE-

poco rit.

18

18

ROU S DŮ-VĚ-ROU VE DVOU KRA-ČÍŠ DŘÁ-TEL-

A q = 108
a tempo

21

21

-STVÍ A CI-TY VŘE-LE' POS-TA-VIŠ SE ČE-LEM

1. Akt/12 (12b)

24

SME-LE ~~XX~~ SVĚ-TU CO HROU-TI SE: NÁM ŽEN TEU KDO

27

HA'-ZI ZA'-CHRA-NŮ-TI PÁS ŽE STE-BOU PRÁ-VĚ V PRA-VÝ ČÁS

30

ŽE CEN-NĚS-ŠI NEŽ VŠECH-NA KRÁ-SA KO-LEM NÁS

33

“ICH” geht mit einem stummen Adieu ab.
FRANK sieht IHR nachdenklich hinterher.

poco rit. . .

VE DYŮU

36

B a tempo

DÍT NEH-DAT SÓ-LO — KBEZ-PE-ČÍ PRO TĚŽ-KÉ

39

CHVI-LE NA-ŠED-NOU JSME BLÍŽE ČÍE —

42

HLA-ZE SE CO-KO-LIV DÍT KDO SLY-ŠÍ VČAS I TVÉ-HO SRD-CE

45

HLAS STRACH PŘE-KO-NÁ VŽDYČ-KY SNAŽ ŽE SE-NĚJ-

1. Akt/12 (12b)

48

- ŠÍ. NEŽ VŠECH-NA KRA'-SA KO-LEM NÁS

Während FRANK sich wieder an den Schreibtisch setzt, wird es dunkel.

51

poco rit. a tempo

poco rit.

KO-LEM NÁS

attacca